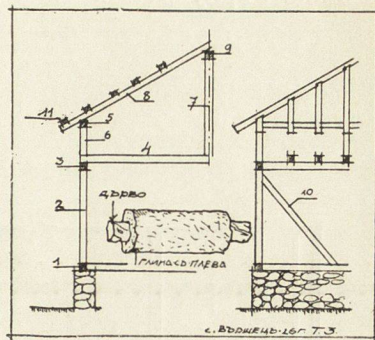

надъ покрива се сбира въ 40/40 см. и завършва въ типична форма характерна за всичкитѣ кумини въ западна България.

Височината на зимника е чисто 2 м., на етажа 2 до 2.50 м. Покрива надъ софата, както тука наричатъ чардака, се носи отъ три до четири диреци (колони), въ зависимостъ отъ дължината на фронта. Поради това, че дюшеметата на жилищнитѣ помещения, най-често сж издигнати на 1—1.20 м. надъ дворното ниво, височината на софата, която има пода си на разнo съ дворното ниво, достига до 3—3.50 м. и тогава се получава онази интересна фасада, която често се среща въ постройкитѣ отъ по ново време изъ вратчанско и видинско (гл. обр. 85) и въ съседнитѣ области южно отъ балкана.

Обр. 86. — Дървенъ скелетъ на зап. бълг. селска кжца.

Интересъ представлява въ таванската гредоредната конструкция, отдѣлнитѣ греди въ гредореда, които се поставятъ на разстояние на 50 см.

Обр. 87. — Кжца въ с. Вършецъ — вратчанско — разпределение обр. 88.

една отъ друга. Въмѣсто дъски за каратаванъ се употребяватъ къси цепени букови парчета, които преди да се поставятъ върху летвитѣ помежду гредореда, се обвиватъ съ дебелъ пластъ глина размесена съ слама. Така приготвениятъ гредички за черниятъ подъ се поставатъ една до друга въ гредореда и образуватъ една плоскостъ отъ глина,